

ei te. Wagglä tulläwa ennamäste süggise wälja
nink läwa puije päle üles; sepärrast om ka tar-
wis neid wina: ku ajal, kōwä harjaga, mes-
lubja wega jodetu om, häste puhastada et ne
wagglä ärrahädetetus saasse, mes ehk wahhest
pu kore sissen ollesse, nink kui sa sedda ollet ten-
nu sis weel woit sa sedda ndri, mes salwiga woia
jetu om, ümbre kēta; kūt sa sis näet et pu om
wagglade eest hojjetu.

Kūt olles hä kaija, sesamma salwiga ka puid
lebbe sittäide eest hoita, kui sinna sedda osse
päle woijat. Se ei te pule mitte kurja, nink tem-
ma hōng om kige säratside ellajide mele wasta.

Kige kurjēma pu: häetaja omma, üts wei-
kenne rohholine waggel nink üts tõine musta
nink kollatse jonega. Mesamma sõwa lebbe: ku
ajal ja Jani: ku allustusēn puid kohalt paljas,
nida et kui ka ne pu häste omma häitsenu, aija
perremees ommete middage ei sa, ja kui mõn-
ni ajastaig järgi möda nida kūt ärra sūwwas,
sis lāt wimate pu ka hukka. Kui sinna omme
puid tabbat hoita sis wōtta Oktobri ehk wina ku
eddimätsil päiwil ütte lehte kirjotusse papperit,
(kui ka middage päle om kirjotetu) ja kui üts
leht pu ümbre ei hara sis wōtta tõist ka weel
appi. Sedda pappere: lehte kēda sinna selle
kottale pu ümbre kun ne ossa nakkawa kannust
wälja tulle ma, ent kae et ne papperi lebbe were

tõine tõist häste kinni katwa. Üllembat papperi
jaggo kēda tablatesse ehk ndriga, ent sedda
allumest jaggo ütte tablatessega mes õigest tet-
tu, kōwäste kinni, ja woija sedda üllembat
jaggo ütte rist: kāmblid tōrwaga; ent sa peat
egga kolme päiwa perra wastsest woidma.

Minkperrast sesinnane nouw sures abbiš
tullep, se om sest tutta:

Kui ne wagglä ütte pu omma paljas sõma,
sis läwa nemma ma sisse. Säält tullēwa nem-
ma wina: ku allustusēn jälle wälja; esane om
sis üts weikenne häst liblik kumib õ ajal ümbre-
lendap, emmane om ni suur kui kerblane, pea
nida kui luttik nink ei woi lendada. Emmatse
läwa pu pääl üles nink esatse kumma ümbre-
lendama, orsiwa neid kanno pääl üles nink läwa
pari. Kui sedda om sanu sis läwa emmatse pu
päle üles nink löwa omme munne lebbe nink
hääme urbe, ehk ka sammula sisse mes pu külle
om. Mesamma munna omma ni weikesse et neid
ei jomwa silmaga õigede ärraselletada, ent ni
paljo et neist tubhanda wisil wagala wälja tulle
wa nink lehti ärrasōwa, sest et ei rōsse ilm ei ka,
kūlm neile middage ei te.

Ent kun tōrwaga woietu sääst ei päässe ne em-
matse ülle. Sepärrast lōitas et nemma suren
hulgan, mõnikord mitto sadda, tōrwa pääl om